

Een jong talent uit onze gemeenschap

door S.R.

Het geeft mij altijd een gevoel van fierheid als ik zie dat jongeren uit onze gemeenschap hun weg vinden en in hun werk uitblinken. Zij het in wetenschappen, sport of kunst. Velen onder ons zullen zich Leonard Schreiber herinneren als de persoon die met zijn viool en met zijn humor de Villa Altol telkens in een speciale stemming bracht. Zelfs toen hij als twaalfjarige op het podium van de Koningin Elisabethzaal naast Helmut Lotti stond tijdens één van onze gala's. Ik had hem al enkele jaren niet meer gehoord en gezien.

Op ons galaconcert met sterviolist Maxim Vengerov ontmoette ik een knappe, charmante jonge man. Enkel het gezicht met zijn diepblauwe, pittige ogen is hetzelfde gebleven. Hij vertelde mij dat hij een concert zou geven en nodigde mij uit. Ik ging er naar toe met enkele vrienden omdat ik steeds nieuwsgierig ben om onze jongeren aan het werk te zien. Wat Leonard ons bezorgde was boven alle verwachtingen in fantastisch. Eén van mijn vrienden die op het concert was en tevens een professioneel musicus is, schreef mij het volgende: "Leonard Schreiber bezorgde ons een feestelijke namiddag. Genereus, hartstochtelijk waar nodig, met een perfecte techniek die iedereen normaal vindt (toch niet zomaar evident...), een sonoriteit om van te smelten, duidelijk plezier in muziek maken, kortom: heerlijk en eerlijk musiceren, waarbij hij zonder schroom zijn ziel blootlegde. Er was duidelijk een gelukkig en goed mens aan het woord. Zo moeten we er meer hebben! Gefeliciteerd en dank voor de prachtige ervaring." Ik was de hele tijd op het randje van mijn stoel aan het genieten en tegelijkertijd aan het denken: wat een investering om tot zulk een resultaat te komen... Als men zijn cv leest is het indrukwekkend.

"Geboren in 1984. Hij begint zijn vioolstudies op vijfjarige leeftijd. Zijn ouders zijn geen musici, maar grote muzikliefhebbers. Zoals vele joodse families geven de ouders een muzikale opvoeding aan hun kinderen, en de kans een instrument te bespelen. Een jaar later geeft hij al zijn eerste concert voor Jeugd en Muziek, Vivaldi's vioolconcert met het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen onder de leiding van Georges Octors.

In 1995 behaalt hij in Maastricht de 1ste prijs op de Internationale Herman Krebbers vioolwedstrijd. Deze prijs laat hem toe om meerdere concerten met orkest te geven onder leiding van de Belgische dirigent en componist Dirk Brossé. Zijn leraar, Leonid Kerbel bereidt hem voor op een professionele loopbaan. Bij iedere gelegenheid volgt hij masterclasses bij pedagogen zoals Herman Krebbers, Boris Kuschnir en Felix Andrievsky en solisten zoals Shlomo Mintz en Maxim Vengerov, die hem hun vakmanschap aanleren en raad geven.

In 1999 krijgt hij een beurs van de "Purcell School of Music" in London, die hem toelaat zijn academische studies te voltooien en gelijktijdig te studeren bij Dr. Felix Andrievsky. Op zeventienjarige leeftijd behaalt hij zijn A-Levels, alsook de "Foundation Scholarship" die hem de mogelijkheid biedt om gedurende vier jaar zijn studies bij Dr. Andrievsky in de "Royal College of Music" te Londen te voltooien. Hij is de jongste student van het Conservatorium. In 2004 behaalt hij de "First Class Honours-Bachelor

of Music Degree". Dankzij de George Stennett Award en beurzen van de MBF en de MMSF, vervolgt hij nu zijn "Postgraduate: Masters in Performance", en lessen bij Levon Chilingirian.

Daarnaast geeft hij concerten en recitals in België, Nederland, Frankrijk, Monaco, Italië, Spanje, Duitsland, Zwitserland, Verenigd Koninkrijk, Schotland, Israël, Oekraïne en Peru. Hij treedt op als solist met het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen, de European Philharmonic Orchestra, Prima la Musica, het Collegium Musicum van Kiev, het Symfonisch Orkest van Jeruzalem, London Soloists, Lambeth Orchestra, Haverhill Sinfonia,

de Birmingham Philharmonic Orchestra en het Symfonisch Orkest van Lima.

Leonard speelt voor Prins Charles in "Windsor Castle" en voor Prins Filip in Brussel. Hij is de gast van Mischa Maïsky voor een programma geproduceerd door de Japanse televisie NHK.

In maart 2004 wint hij de wedstrijd "Junge Stars von Morgen" in Koblenz, Duitsland.

In mei 2004 is hij finalist van de "Young Concert Artist Trust Competition" die plaatsvindt in de Wigmore Hall, te Londen.

In 2006 heeft Leonard Khatchaturian's vioolconcerto met de Haverhill Sinfonia en de Royal College of Music Orchestra gespeeld en Beethoven en Mendelssohn's vioolconcerto's met de Birmingham Philharmonic Orchestra en het Symfonisch Orkest van Lima.

In augustus zal hij in Menton met het Festivalorkest onder de leiding van Jean-Bernard Pommier optreden, en zal hij een toernee in Zuid-Amerika doen met concerten in Peru, Chili en Argentinië. De mecenas Georg Von Opel

heeft aan Leonard een prachtig instrument van de XVIII eeuw van de Italiaanse vioolbouwer Alessandro Mezzadri uit Ferrara (ca.1710) tijdelijk in bruikleen gegeven. Maar zoals alle violisten, droomt Leonard om op een Stradivarius te kunnen spelen.

Het was een moeilijke beslissing om op veertienjarige leeftijd een comfortabel leven te verlaten, om in het buitenland te studeren. Maar dit heeft hem de mogelijkheid gegeven om bij één van de grootste leraars te kunnen studeren die hem al de knepen van het vak heeft doorgegeven alsook een uitzonderlijke inspiratie.

Als Leonard over zijn vak spreekt, is er een uitstraling; dezelfde uitstraling die hij aan zijn publiek doorgeeft als hij speelt.

"Leonard, wij hopen je nog veel te horen: blij zoals je bent, vriendelijk, met je zin voor humor en levensgenot."

PRESS RELEASE

Musicweb-international:

Leonard Schreiber, as soloist, was at one with Thomson's approach...the cadenza was given with wry sardonic humour that brought David Oistrakh, the work's dedicatee, to mind. ...

Classicalsource:

Khachaturian's Violin Concerto was played with effortless charm and virtuosity by Leonard Schreiber